

שלושת ימי ההגבלה, לענין תספורת ונישואין

פרי עץ חיים שער ספירת העומר פ"ז

מורי זלה"ה לא היה מסתפר מערב פסח עד ערב שבועות כלל ועיקר.

הגהת צמח שם: הטעם שאין אנו נוהגין אבילות, אלא שלא לגלח, השערות הם דינין.

שער הכונות, ענין ספירת העומר סוף דרוש יב

לא היה מורי ז"ל מגלח ראשו אלא בערב פסח ובערב חג השבועות, ולא היה מגלח לא ביום ר"ח אייר ולא ביום ל"ג לעומר בשום אופן.

ברכי יוסף סי' תצג ס"ק ו

מהר"ש בנו של הרב מהר"ח העיד שפעם א' אביו נסתפר ביום מ"ח, ויאמר אביו שהיה לסיבה. ע"ש בספר הכונות. לכן הנוהגים כמנהג האר"י ז"ל ראוי להחמיר עד ערב שבועות, אם לא על פי סיבה.

מורה באצבע סרכ"א

כשחל יום מ"ט בשבת ראיתי להחסידי המקובל המופלא מהר"ר שלום שרעבי זלה"ה בכ"י שכתב וז"ל, ואם חל יום מ"ט בשבת דעתי שלא לגלח בערב שבת, אך הכריחוני לגלח ... וגם אני הצעיר דעתי הקצרה שיגלח בערב שבת, אם חל מ"ט ביום שבת, שלא יכנס לחג כשהוא מנוול, וכן עיקר.

שוע"ר סי' רפח ס"ג

אם היה ביום ראשון ... ראש חדש ... לא יתענה עד אחר כך. אבל אם למחר הוא יום שאיסור התענית בו אינו אלא מנהג, כגון ... בימי הגבלה ... יתענה.

שוע"ר סי' תצג

ה' ל"ג ימים, יש אומרים שהם מתחילין מיום ראשון של ספירת העומר ומסיימין בל"ג בעומר, שבאותו יום מתו האחרונים של הכ"ד אלף.

לפיכך נוהגין קצת להרבות בשמחה ביום זה, ואין אומרים בו תחנון לפי שבו ביום פסקו למות.

ואף שמתו מקצת מהם ביום זה, מכל מקום הרי לענין אבילות יום האחרון אנו אומרים מקצת היום ככולו, כמ"ש ביו"ד סי' שצ"ה, לפיכך כשנוהג אבילות שעה אחת או פחות ביום ל"ג, דהיינו שמונע מלהסתפר עד לאחר שהאיר היום בל"ג, די בכך, ומותר לו להסתפר בל"ג לאחר שעברו משהו מהיום, ולישא בו אשה. וכן מל"ג ואילך...

ויש מקומות נוהגין שלא לומר תחנון במנחה של ערב ל"ג, לפי שסומכין שבתחלת ליל ל"ג פסקו האבילות. ולכן אין אומרים תחנון במנחה שלפניו ... ולפי מנהגם מותרים גם כן להסתפר ולישא בליל ל"ג (שלפי דבריהם אין נוהגין אבילות אלא ל"ב יום).

ו יש אומרים של"ג ימים אלו מתחילין מיום ב' לחודש אייר ומסיימין בערב שבועות...

יש נוהגין להסתפר ולישא בכל שלשה ימי הגבלה. אלא שהם אין מסתפרין ונושאים בר"ח אייר, אלא עד ר"ח בלבד ולא עד בכלל, כדי שיהיו נוהגין אבילות ל"ג ימים, שהן מתחילין בר"ח אייר ומסיימין ביום ראשון של ההגבלה, ומקצת אותו יום האחרון הוא ככולו. ולכן מסתפרין ונושאים משהאיר יום ראשון של הגבלה ואילך.

שוע"ר סי' תצד

כ ונוהגין במדינות אלו שלא להתענות ושלא לומר תחנון מר"ח עד ח' בו ועד בכלל, דהיינו עד אחר מוצאי יו"ט הנקרא אסרו חג.

לפי שמיד אחר ר"ח התחיל משה להתעסק עמהם בענין קבלת התורה, שבשני בשבת היה ר"ח, ובשלישי בשבת אמר להם ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי', וברביעי אמר להם מצות הגבלה השמרו לכם עלות בהר וגוי'.

היום יום ג' סיון

כשהסתפרו בימי הגבלה, קודם ערב חג השבועות, לא היתה רוח כ"ק אאמו"ר (מוהרש"ב) נוחה מזה.

אוצר מנהגי חב"ד

כשחל ערב חג-השבועות בשבת, נהגו בליובאוויטש להסתפר בערב שבת.